

Autor: Greg Johnson

Jak zastánci, tak odpůrci homosexuálních sňatků sdílí společný mylný předpoklad: že legalizace homosexuálních sňatků zničí „heteronormativitu“ (termín vyjadřující názor, že jen heterosexuality je normální sexuální orientace a že každé pohlaví má v životě své přirozené role). Avšak myšlenka, že změna sňatkového práva může změnit heteronormativitu je jednoduše mylná.

Co mám na mysli, když prohlásím že homosexuální chování je nenormální? Nemyslím tím, že je nepřirozené, poněvadž v přírodě existuje. Je dokonce k nalezení mezi mnoha živočišnými druhy, nejen u člověka. Nemyslím tím, že je to hřích. Něco, co uráží Boha. Představa hříchu téměř dokonale paralyzuje schopnost přemýšlet racionálně o morálce.

Pro mě osobně je problém abnormality ve vztahu k homosexualitě redukován na skutečnost, že jde o *nereproduktivní, rekreační formu sexu*. A pokud budou všichni neustále praktikovat pouze nereproduktivní, rekreační pohlavní styk, lidská rasa vyhyne. Heterosexuální chování je normální, protože *pouze heterosexuální pohlavní styk zachovává náš druh – pod podmínkou, že početí není zamezeno antikoncepcí*.

Skutečným problémem proto není homosexualita versus heterosexualita, nýbrž *reproduktivní versus nereproduktivní pohlavní styk*.

Homosexuální chování a sklony jsou starší než lidská rasa, avšak myšlenka homosexuality jako identity je celkem současný fenomén. Lidé s výlučně homosexuální sklony jsou nepatrnou menšinou v každé společnosti, nehledě na to jak tolerantní a dekadentní tato společnost je. Je tedy logické, že *žádná společnost nezanikla kvůli nepatrné homosexuální menšině, která se nereprodukuje. Společnosti upadají demograficky, když se heterosexuální*

většina přestane reprodukovat, především díky antikoncepci a kontrole porodnosti. Pokud je tedy nereproduktivní sex hlavní příčinou toho, že lidská rasa vymírá, většina viny padá na sobecké, hedonistické heterosexuály.

Obhájci homosexuálních sňatků si myslí, že heteronormativita je pouhým sociálním konstruktem, společenským pravidlem, které může být změněno zákony, vzděláním a vytrvalým mediálním vymýváním mozků. Heteronormativita je ale zakotvena v přírodě a ne společenských konvencích. Sexuální reprodukce existovala před tím, než lidské bytosti vytvořily jazyk a konvence. Ve skutečnosti sexuální reprodukce existovala již před tím, než se vyvinulo lidstvo. Včely a ptáci to dělají také. Proto není heteronormativita sociální konstrukt a nemůže být společností změněna. Může se pouze zamlčovat, obelhávat a přehlížet – na úkor společnosti.

Je snadno pochopitelné, proč obhájci homosexuálních sňatků věří, že překonávají heteronormativitu. Je už těžší pochopit, proč odpůrci těchto sňatků prohlašují totéž, ač pravděpodobně zastávají názor, že heteronormativita je založena na přírodě nebo Boží vůli, z čehož ani jedno nemůže být změněno člověkem, natožpak Nejvyšším soudem Spojených států. I přesto však odpůrci homosexuálních sňatků prohlašují, že uzákonění definice sňatku, jako svazku muže a ženy je klíčovým pro zachování instituce manželství a rodinného života.

To nedává smysl ze dvou důvodů.

Zprvé, pokud je heteronormativita založena na přírodních zákonech nebo Božích přikázáních, a ne v lidských zákonech, nemůže být změněna jejich prostou změnou. (Lidské zákony však bezesporu mohou posílit zákony přírody dodatečným přidáním trestů a výhod za účelem jejich dodržování.)

Zadruhé, instituce manželství a rodinného života je i bez toho téměř zničena. Avšak během celého období úpadku manželství a rodinného života nebylo homosexuálům dovoleno uzavírat sňatky a manželství bylo definováno jako svazek muže a ženy. Jinými slovy, *instituce manželství a rodinný život upadly i přes to, že jejich heteronormativní podstata byla zcela nedotčena. A proto na úpadku instituce manželství a rodiny nesou největší podíl viny heterosexuálové.*

Pokud jsou homosexuálové zanedbatelnou menšinou, kdy navíc jen mizivá menšina této menšiny má zájem uzavírat sňatky, pak nám odpůrci homosexuálních sňatků dluží vysvětlení, jak přesně by měla tato malá skupina lidí poškodit instituci manželství ještě více, než jak tomu učinili heterosexuálové.

Pokud někdo chce skutečně bránit manželství a posílit úlohu rodiny, měl by učinit následující:

- zakázat rozvody dohodou
- kriminalizovat nevěru
- trestat opuštění rodiny
- zastavit přídavky na děti svobodným matkám

- zavést presumpci, že neprovdané matky nejsou schopny plnohodnotně vychovávat děti a uzákonit povinnost tyto děti dát k adopci
- zakázat možnost adopce dětí lidmi mimo manželský svazek
- zavést výhody pro výjimečné jednotlivce, aby mohli uzavřít manželství a mít děti
- zavést daňové zvýhodnění pro manžele / znevýhodnění pro svobodné jednotlivce

Tyto zásady by významně posílily manželské svazky a rodinný život. Všechna zátěž a užitek těchto opatření by padly na heterosexuální populaci, na kterou by byly zaměřeny.

Avšak žádný z našich pro-rodinných politiků a morálních křižáků nejeví sebemenší zájem o uplatnění těchto zásad. A to je pro mě důkazem, že celá kampaň proti uzanání homosexuálních sňatků je jen další podvod falešné pravice:

- 1) Činí z homosexuálů obětní beránky za škody, které heterosexuálové způsobili instituci manželství a rodiny,
- 2) Svádí nespokojenost, energii, idealismus a peníze jisté části pravice (ačkoli z mého pohledu úplně beznadějně části) jen do další slepé uličky, do bitvy, která i když by byla vyhrána, tak *neučiní nic*, co by zastavilo demografický úpadek naší rasy.

Myslel jsem si, že tito mainstreamoví pravicoví politici jsou jen úplně hloupí a/nebo pošetilí. Mnoho řadových členů pravice je. Celkově jsou však na tom ale lépe, než jejich vedoucí představitelé. Tito své úsilí trvale směřují špatným směrem a jednají tak neefektivně, až je těžké ubránit se závěru, že jsou vlastně agenti nepřítele, pracujíc na svedení špatným směrem a rozptýlení pravicového disentu **pro případ, že by se mohlo podařit iniciovat skutečné lidové hnutí, které by bylo schopné ohrozit hegemonii vládnoucí koalice Židů a bezrasových, vykořeněných plutokratů**. Myslím že účelem jejich kampaní je vést je tak dlouho, dokud bílí nebudou menšinou a uvnitř stávajícího systému již nebude žádná naděje na změnu.

Jediné politické téma na kterém záleží je, jestli bílá rasa bude existovat na této planetě i za dvě stě let. Bílí Američané jsou si tohoto problému stále více vědomi a náš demografický úpadek je znepokojuje. Ale upřímné výzvy na obhajobu našich rasových zájmů jsou mezi americkou pravíci stále tabu. Mainstreamová pravice nám namísto rasových zájmů nabízí pouze zástupné, rasově neutrální, problémy (například opozici k „ilegálnímu“ přistěhovalectví, libertariánský individualismus atd.) V nejhorších případech pak odvrací pozornost od skutečných problémů (odpor vůči homosexuálním sňatkům a pálení vlajky nebo prosazování modliteb ve škole) nebo prosazuje přímou demografickou sebevraždu (odpor vůči potratům). Zastávám tedy názor, že bílý nacionalismus se nikdy nepohne kupředu, doku nebude tato mainstreamová pravice totálně poražena a diskreditována. Jen doufám, že v té době již nebude pozdě na záchranu naší rasy.

Vždy jsem zastával názor, že homosexuální sňatky jsou nedůležitým problémem z hlediska demografického vývoje bílé rasy. Nejdůležitější výzvou je zvýšení bílé porodnosti a zlepšení situace bílých rodin, což znamená podporu manželství a snížení nereproduktivního sexu mezi heterosexuály. Rovněž jsem vždy tvrdil, že problém homosexuálních sňatků je propagován

falešnou pravicí, aby odvrátil pozornost od mnohem důležitějších věcí. Nehodlám však zde rozvádět klady a zápory uzákonění homosexuálních sňatků, poněvadž potřebuji k danému tématu přečíst více zdrojů a seznámit se s dalšími názory na toto téma. Nicméně bych chtěl zakončit tuto úvahu nastíněním možné společnosti, která kombinuje heteronormativitu s tolerancí.

Jediným možným způsobem, jak udržet vysoké standardy je uznat, že lidé nějakým způsobem nespĺní jejich požadavky. To znamená udržovat jistou míru volnosti a tolerance. Společnost, která netoleruje jakékoli odchýlení od svých norem bude muset nevyhnutelně tyto standardy snížit, aby umožnila více lidem dostat těmto standardům. Na konci tohoto procesu je pak úplný nihilismus. Stručně řečeno, každý si bude dělat co chce kdykoli se mu to zlíbí, což je druh ničím nepodloženého sebeuznání, který je morální a kulturní slepou uličkou, do které nás vede liberalismus.

Proč nemůžeme mít společnost, ve které rodiče homosexuálních dětí řeknou: „Je nám líto, že nám nedáš vnoučata. Je to smůla. Ale máme tě pořád rádi, jako vlastního, jsi naše krev a víme, že pro nás budeš stále dobrým synem, dobrým bratrem pro tvé sourozence a dobrým strýcem pro tvé neteře a synovce“? Proč nemůžeme mít společnost, ve které homosexuálové uznají, že nesplňují normy [pro uzavírání manželství] namísto toho, aby tyto normy ničili jen kvůli tomu, aby se cítili dobře? Proč nemůžeme mít společnost, ve které jsou homosexuálové vděční heterosexuálům za to, že jim dali život a za to, že udržují své rodiny a svoji rasu jako jeden celek? Veřím, že jsou zde lidé, kteří takto myslí. Jen jejich hlasy nejsou slyšet.

Článek Grega Johnsona *The “Gay Marriage” Controversy* vyšel na stránkách Counter-Currents Publishing.